

NEWSLETTER

maaliskuu 2008

No tulipa se talvi sitten kuitenkin, pariksi päiväksi käymään. Maaliskuun lopun lumimyrsky sen toi. Jokatapauksessa pääsimme ratsastelemaan hienossa auringonpaisteessa, häikäisevän kirkkailla ja koskemattomilla hangilla. Hevosten höyryessä joutuessaan kahlaamaan polveen ulottuvassa lumessa. Upea fiilis. Kyllä se on sääli, jos meiltä tämä talvi tulee jatkossa olemaan yhä harvinaisempaa.

Kouluvalmennukset jatkuneet

Heidi Svanborg oli myös maaliskuussa valmentamassa tallin ratsukoita.

Juuli ja Thielo ratsukoista edistyneimpinä hioivat jo kilpailuissa tarvittavia asioita. Hakivat hyvää muotoa ja tahtia, harjoittelivat kouluradoilla tarvittavia teitä ja siirtymisiä sekä keskiravia. Poni alkoikin kulkea varsin mukavasti.

Tiina kokemattomallaan nuorella Viksulla haki tasaisuutta eli pyrki säilyttämään tahdin ja muodon eri askellajeissa ja siirtymisissä. Vilkkaan Viksun on välillä hankala keskittyä, kun tekisi mieli vilkuilla mitä muualla tapahtuu.

Daphne Jukan kanssa keskittyivät vähän samaan kuin Tiina Viksun kanssa, mutta myös pyrittiin korjaamaan Daphnen pientä vinoutta.

Kuva: Siiri ja lahjakortti

Kaikkien vastanneiden kesken suoritettiin arvonta.. Arpaonni osui **Siiri Saarelaisen** kohdalle, joka voitti 20 euron lahjakortin Porvoon Agrian hevostarvike-osastolle.

Tallitakki

Kysely tallitakista kiinnostuneista osoitti suurta mielenkiintoa. Niinpä parhaillaan on menossa tarjouspyyntökierrös alan liikkeistä. Sitten saamme mallin selville ja päästään tilaamaan. Tarkoitus saada takit nyt vielä kevääksi. Kiitos Annalle hyvästä ideasta.

Niin metsä vastaa kuin sinne..

Hevoset seisovat päivät pitkät tallissa tai tarhassa, joten niillä ei ole muuta tekemistä kuin seurustella niitänaitä.

Kääntyipä kerran puhe ratsastajiin ja siihen miten niitä parhaiten käsittelee.

Vertti mutisi: -aina ne vetää ohjista niin että suupielet on turtana pari tuntia jälkeenkin, mutta minäpä vedän kaksin verroin kovempaa takaisin. Johon Irri: - ei kannata kuule vetää, ne jää vain kiskomaan aina kovempaa. Minua jos kiskoo, alan nykimään äkkinäisesti ja painan pään alas. Sitä kun tekee niin pian ne ohjat heltiää.

Johon Vertti:- niin milloin et istu pytyllä..

Ally puuttuu puheeseen:- minua taas kiusaa kun tuntuu että ne yrittää särkeä mun selän, ei auta kun yrittää ravata mahdollisimman hiljaa jottei ne hytkyisi. Mutta eikös ne kehvelit halua pehmittää takapuoltaan ja koita saada minua ravamaan aina vain kovempaa, vaikka koetan vain auttaa.

Vili innostuu mukaan: - painakaa deleteä hemmot, minä poistan niitä jos hermo menee. Pikku spurtti, pää alas ja äkkipysäys poistaa suurimman osan.

Ressu toteaa: - siinä saa äkkiä Jukan selkäänsä ja joudumme korvat vihloen kaikki takiasi kuuntelemaan pudonneen parkunaa. Minä vain teen jöpökät keskelle kenttää ja hyydyn jos ratsastaja ei miellytä. Siistiä, ketään ei satu ja sen voi toistaa monta kertaa.

Ally: - miksei ne anna meidän hoitaa hommia, minäkin tiedän jo kaikki komennot. Olisi vain hiljaa kyydissä ja nauttisi matkasta.

Irri tuhahtaa: -nehän on vain ihmisiä, ei voi odottaa että ne toimisi järkevästi

Vierestä kuunnellut Senni kääntyy omiin puuhiinsa ja mutisee: mitä mamiksia

---

Kentän rakennusprojekti

Hieman muutimme suunnitelmia rakennustöiden alussa. Alkuperäisen suunnitelman kustannus olisi suurten kantavaan kerrokseen tarvittavien murskemäärien takia karannut kohtuuttomaksi. Maaperämme on vanhaa merenpohjaa ja siksi erittäin löysää, joka tekee rakentamisesta haastavaa.

Itse kenttä tehdään nyt vanhan kentän viereen hieman aioittua pienempänä ja hevosautojen parkkipaikka tulee maneesin viereen.

Kentästä tulee nyt kuitenkin 2236 m² kun esim maneesimme on 800 m².

Tämä uusi sijainti on kilpailujen kannalta logistisesti myös parempi ratkaisu, näin hevoset ja autot eivät kulje samoilla reiteillä, ja verryttelyalue (vanha kenttä) on kisakentän vieressä.

Kenttää varten joudutaan hieman leikkaamaan rinnettä jota varten kaivinkone odottaa hieman maan sulamista, ettei maata lohkea liikaa. Samoin hiekan alle jäi lunta ja jäätä, jonka sulamista odotellaan ja myös että kantava kerros hieman painuu, ennen kuin kenttä tasataan ja vasta sitten laitetaan viimeinen pintakerros. Tavoitteena että kenttä valmistuisi toukokuun loppuun mennessä.

Kentän ympäri tulee samanlainen valkoinen muoviväli kuin on tallin takana tarhoja.

Vakioratsut

Pikkuhiljaa olemme monessa ryhmässä siirtyneet tai siirtymässä aikalailta vakiohevosiin. Eli ratsastaja menee pääasiassa aina samalla hevosella tai ponilla, tai ainakin monta kertaa peräkkäin.

Tästä on monta hyötyä. Kun ratsastaja oppii tuntemaan paremmin ratsunsa, niin yhteistyö sujuu paremmin ja ratsastaessa voidaan tehokkaammin opetella itse ratsastamista. Useinhan vieraamman hevosensa kanssa koko aika tuhraantuu yhteisen sävelen löytämiseen. Myös turha jännittäminen jää pois, kun tietä etukäteen mitä on luvassa. Hyvä

todiste on koulutiimimme, joka on edistynyt roimasti alkuvuodesta.

Myös hevosten näkövinkkelistä asia on positiivinen, niillekin on helpompaa saada ratsastaja joka on sinut hevosensa kanssa.

On totta, että jos ratsastaa montaa erilaista hevosta niin oppii enemmän. Mutta jos ratsastuskertoja on viikossa vain yksi tai kaksi, niin on parempi käyttää se opetteluun eikä aina aloittaa ohjekirjan alusta.

On myös selvästi näkyvissä tällaisia toisilleen sopivia pareja. Joku ratsastaja ei pärjää esim Ressulla ja homma menee ketuille, mutta sama ratsastaja Vilin selässä ja kaikki toimii kuin unelma. Ja sitten on ratsastajia, joille Ressu pelaa korvat hörössä. Ja näin jokaisen hevosensa kohdalla.

Osa hevosista on helpompia. Ally on esimerkiksi ihanne opetushevosista. Se osaa kaiken; väistöt, laukanvaihdot aina laukka piruettiin asti sekä vielä hyppää hyvin. Ei koskaan kiukuttele tai pukittele, ja on herkkä ratsastaa. Ainut pieni miinus on sen isohko ravi joka tulee aina hyvien liikkeiden kääntöpuolena. Sen jos voisi kloonata niin tuntien pito olisi helppoa.

Samalle tunnille ei kaikki voi saada samaa suosikkia. Mutta onneksi ryhmässä on erilaatuisia ratsastajia, niin että jos ei aina ihan ihanne paria saadakaan niin melko hyvin istuvia kuitenkin.

Milli ja Julle Ehon esteensoissa

Debyytti Ehon kisoissa 70 cm luokassa sujui erinomaisesti. Ehon kisat eivät ole mitään kissanristiäisiä, vaan tässäkin kilpailussa oli 160 lähtöä, rata on suuri, esteet hienoja ja kukkakoristeita runsaasti.

Ympäristö on kuitenkin Millille tuttu. Niinpä eniten jännitti pienen verryttelyalueen härdelli, missä muutama aivan väärässä paikassa olevaa jättikokoista hevosta ryntäilivät minnesattui, ja vähän väliä näytti että joku liiskaantuu hengiltä.

Radalle päästyän Julle päräytti laukan päälle ja sitten mentiin. Milli eteni aivan suunniteltua ja 10 kertaan etukäteen käveltyä tietä pitkin esteeltä toiselle, hyvässä reippaassa ja muuttumattomassa rytmässä ja mikä parasta tehden täysosuma hyppyjä ja vaihtaen laukan suunnan mukaan, kunnes viimeiselle okserille oli kaareva suhteutettu linja aivan kanttiinin editse. Poni tuli hivenen liikaa esteen toiseen reunaan ja niinpä se käytti sen hyväkseen ja lipsautti hutin eli meni ohitse. Jullen selitys oli se, että kanttiinista leijuva voimakas kanelipullan tuoksu houkutti Milliä.

Todennäköistä on kuitenkin se, että ajatus oli jo hivenen liikaa uusintaradassa, jolle olisi pitänyt kaartaa välittömästi kun viimeiseltä esteeltä laskeudutaan maahan.

Voittamaan lähtenyt nuorta ratsastajaa tämä pieni epäonni tietty harmitti, mutta iltaan mennessä harmistus jo unohtui. Huhtikuussa samassa paikassa on vielä kahdet kilpailut, joihin pari osallistuu, ja toivottavasti pääsee uusintaan asti. Ensimmäiseksi kunnan kilpailuksi tämä suoritus oli jo kuitenkin erinomainen 8-vuotiaalta kilpailijalta. Kiitokset myös kisoissa Millin kannustajina olleille Lotalle, Emmalle ja Annalle.

Maailmanmestarin opissa

Pääsiäisenä Daphne ja Jukka olivat kaksi päivää Boen kartanolla järjestetyssä kouluratsastuskurssilla. Valmentajana oli moninkertainen nuorten hevosten maailmanmestari Ulf Möller saksasta.

Kaikki ratsukot harjoittelivat molempina päivinä ihan perusasioita, tahtia, muotoa, siirtymisiä ja sitä että hevonen on pohkeen edessä. Kaikki asioita jotka olemme kuulleet ja harjoitelleet sen tuhannen kertaa ja tarvitsemme kuulla varmasti uudestaan monta tuhatta.

Päivässä oli 12 ratsukkoa, joista jokainen ratsasti erikseen 30 minuuttia yli 100-päisen asiantuntevan yleisön edessä (Daphne ainoana 4-vuotiaana 20 min). Oman ratsastuksen lisäksi päivä kului seuraamalla tarkasti muiden suorituksia.

Superammatilainen Möller pystyi keskittymään jokaiseen ratsukoon samanlailla vaikka päivät olivat pitkiä, hän myös vaati 100% suoritusta ratsastajilta joka sekunti, ja jos vähänkään löysäsi niin käskyt kajahtivat tiukasti. Niinpä ratsastajat puuskuttivat vähintään yhtä rankasti kuin hevosetkin.

Daphne herätti kiinnostusta, ja moni tulikin kehumaan sen liikkeitä. Myös Möller kehui tammaa kauniiksi ja viisaaksi, ja häneltä ei juuri ylimääräisiä kehuja sadellut.

Valitettavasti kamera on reistaillut joten tähän newsletteriin ei juuri tullut kuvia. Mutta yritetään taas toukokuun numeroon, kun nyt alkaa valoakin olla paremmin tarjolla.

Hyvää kevättä !!

www.perriertalli.fi

Kuva: Boen lämpöeristetty maneesi

Myös oma istuntani varmaan erottui joukosta (valitettavasti), muut ratsastajat kun olivat kärkipään kouluratsastajiamme, ja itselle on päässyt vuosien varrella kehittymään vähän esteratsastajan laiska istunta. Mutta se on onneksi vain harjoittelukysymys.

Kurssin jälkeen kävelin pari päivää kuin Aku Ankka, sisäreidet kun kipeytyivät mukavasti. Eikä tammakaan liikoja riehunut.

Päivien tärkein anti oli varmasti se, että se aukaisi silmät. Menestystä ei voi saada jollei tee rutosti työtä ja että aina kun tekee niin se pitää tehdä niin hyvin kuin voi.

Liian helposti tulee vain kevenneltyä ja välteltyä ongelmia ja hikeä. Ainakin motivaatio ja into harjoitteluun kasvoi. Aika näyttää, ensi vuonna tähän aikaan pitäisi jo osata vähän jotain.